

Sjukförsäkringen 64,7 procent av din årsinkomst = Fattigdom

Det kom ett mejl som påminde oss om alla berättelser vi sammanställde i [Onådiga Luntan](#).

Så här lyder det:

Sverige är ett rikt land ur många aspekter. Fattigdom är inget du möter på gatan i form av trasiga, svältande gatubarn eller smutsiga alkoholiserade män och kvinnor som drar omkring sina livs samlade egendomar i en gnisslande kundvagn. Vi vet att det finns hemlösa människor, men inte riktigt var? De är bara en diffus samling som vi vet att det är synd om och som Frälsningsarmén tar hand om. Tiggare har vi alla sett under de senare åren, utanför ICA och Konsum, men de kommer ju inte från Sverige. De kommer hit för att de har det så illa i sitt hemland. Med en regering som inte bryr sig om de sämst lottade, som skor sig själv på befolkningens bekostnad.

Sverige är ett rikt land, ett ganska problemfritt land, visst har det skett en del förändringar och nedskärningar, en lite annan samhällssyn, en lite annan människosyn än den vi varit vana vid sedan många år tillbaka. Men samtidigt har vi alla fått lite mer i plånboken, så det är inte bara av ondo, denna förändrade syn. Vi fick jobbskatteavdrag efter jobbskatteavdrag.

Samtidigt finns det en samhällsgrupp som är fattig, mycket fattigare än vad gemene man vet. Mycket fattigare än vi vill veta, erkänna eller förstå.

"De med sjukersättning"

Eller, det är bara så att folk i största allmänhet inte vågar öppna ögonen och inse fakta ? Därför att det kan vara deras

tur nästa gång. Alla kan bli sjuka eller skadade, vi är alla bara ett virus eller en trafikolycka ifrån det!

Vill media inte skriva ett ord om dem för att de är rädda att det blir masshysteri och stora demonstrationer? Eller är det av hänsyn till våra folkvalda? Vägrar politikerna erkänna att vi finns av rädsla för hur folket kommer att rösta i framtida val om de vet? Är det därför de hänvisar till "enskilda fall" så fort någon med sjukersättning nämns, trots att vi är mer än 300 000 personer av kött och blod.

Om allmänheten visste vad som händer om du blir sjuk eller skadad idag, eller gud förbjude föder ett barn som har svåra funktionshinder – om alla ändå visste detta!

Det jag pratar om är alla oss, vi över 300 000 människor med olika skador, funktionshinder och sjukdomar, som vi är födda med eller förvärvat, som gör att vi inte längre kan klara oss själva. Det jag pratar om är alla oss med "sjukersättning".

Tidigare hette detta sjukpension och var till för de som inte klarade sin vardag och ett arbete på ett "normalt" sätt. Idag kallas vi inte ens för något, vi är bara "dom med sjukersättning".

Vi räknas överhuvudtaget inte in någonstans. Vi "finns" inte.

Det är inte nog med att benen slås undan totalt den dagen man får en svår sjukdom eller råkar ut för en olycka som förstör kroppen för resten av livet. Dessutom hamnar allt fler av oss på garantinivån i ersättningen pga att regelverket ser till att så många som möjligt ska ha så lite som möjligt.

Vi har därför skapat en grupp på Facebook, ett utmärkt sätt att samla sjuka och personer med funktionsnedsättning eftersom vi varken har pengarna eller orken till att samlas för demonstrationer eller möten. Vi måste helt enkelt spara på de små resurser vi har. Vi har skapat en protestpostning till Socialdepartementet tidigare, men nu har vi skapat en namninsamling. Den är aktiv både på FB och som papperskopior. Och vi hoppas på ett ordentligt gensvar från både allmänheten, media och till slut även våra politiker. Så att en förändring kan komma till stånd. Vi hjälps åt inom gruppen för att kunna

nå ut till alla med vårt budskap och vi har nått ut till många. Men fler behövs för att kunna påverka.

Vi är många som är aktiva i gruppen och berättar om våra liv, vardagsbekymmer och vår ekonomi. Vi är många som sitter hemma, isolerade och utan möjlighet att ta oss hemifrån.

Några av medlemmarna var villiga att dela med sig av sina liv som de ser ut idag och det är en ledsam läsning, men nödvändig.

Kvinna 50

"Jag är 50 år, gift, har garantinivån på min sjukersättning, detta trots att jag arbetat sedan jag var 16 år fram till jag var 43 och ryggen gick åt pipan, numera även bröstkorg, axel, och höft, följer av ryggen. Jag är utbildad gymnasielärare, jag har arbetat hårt i alla år och sitter nu med 6600 netto i månaden och kan aldrig unna mig det minsta, vi får snåla med värmen och maten varje månad, annars räcker helt enkelt inte pengarna. Min man kan heller inte köpa vad han behöver, vi har inte råd. Eftersom han får dra tyngsta lasset både i hemmet och i att försörja oss sliter hela situationen även på honom och det gör ont i mig. Men vi är långt ifrån ensamma, det har jag förstått. Det finns de som är hemlösa mitt i sin sjukdom och det är fruktansvärt! Regeringen måste göra något NU!!

Kvinna 58

"Jag fick en blodsmitta som ung, hepatit c. Eftersom jag bara var 26 år vid konstaterandet av sjukdomen hade jag inga försäkringar eller annat som täckte upp. Jag har levertransplanterats två ggr och har nu njursvikt och diabetes. Eftersom sjukfallet inträffade 1997 ska min sjukersättning baseras på inkomster jag hade då. Kommer att få 7000 efter skatt och sen AFA ca 2000. Jag kommer förstås att få bostadstillägg men det blir att trola med knäna för att överleva. Har tyvärr en hyra på 6300. Så jag kommer att få bostadstillägg. Kanske är jag gnällig, finns säkert dom som har mindre men det känns jobbigt när jag inte kan dela som många gifta ändå kan eftersom jag är ensamstående med två

vuxna barn.

För mej har det inneburit att jag aldrig kunnat unna mej sånt som andra kan. Alltid vrida och vända på allt jag vill göra.

Ja, det är detta vi måste få de som är friska att förstå, hur eländiga våra liv är.

Vi blir en underklass som aldrig tar sej ur sin situation och det är fel.

Kvinna ålder okänd

Jag har ME (Myalgic Encephalomyelitis) en sjukdom gradvis försämrat min hälsa under en period på 17 år. Detta har givetvis påverkat min sjukersättning som i dag är 3700kr och 990kr i sjukpenning. Det är inte raketforskning att räkna ut att jag inte direkt bidrar till familjeförsörjningen. Tandläkare. Nope. Frissan. Glöm det, klipper mig själv. Resor eller semester. Aldrig. Restaurangbesök. Eventuellt McDonalds. Kläder. Second hand (utom underkläder och strumpor.) Mat. Alltid extrapriser eller kort datum = halva priset. Min lyx är en promenad med hunden.

Kvinna ålder okänd

2009 fick jag 50% sjukersättning och har jobbat som timanställd busschaufför, jag har kämpat på som ensamstående med två ungdomar. Jag var sjukskriven till och från för min värk, 2012 blev det värre men försökte komma tillbaka på 25%, det var jobbigt. 2013 var det upphandling på bussfronten (det innebär att Länstrafiken bestämmer vilket företag som får köra var) jag var sjukskriven och var väl inte intressant för det nya bolaget så jag blev arbetslös. Då blev jag utförsäkrad av Försäkringskassan och skulle plötsligt söka nytt jobb över hela arbetsmarknaden. Arbetsförmedlingen frågar vad jag gör där för de kan inte hjälpa mig med nåt jobb i mitt skick. Jag stämplar på men ingen vill hjälpa mig, hur jag ska gå till väga. Jag hamnar i moment 22. Af kan inte erbjuda mig jobb och Fk godkänner ingen sjukskrivning. Till slut blir jag 2014 nollad på min SGI för att jag missat anmäla nån vecka vad jag gjort. Jag överklagar till högsta instans men jag får det inte

tillbaka. Juni 2015 tar båda mina ungdomar studenten och då blir jag vips av med bostadsbidrag, underhåll, vårdbidrag för pojken och tvingas leva på 50% sjukersättning + bostadstillägg och Afa – en inkomst på 10500:- för mig och två ungdomar, så jag kommer efter med hyran och hade inte till mat mm. Min far har hjälpt mig en del, han är pensionär. Min son sommarjobbade lite så jag fick låna av honom. Under 2015 fick jag ihop ett nät runt mig som har hjälpt mig en del på fötter igen, tack vare en arbetsterapeut som tände till och kallade till ett SIP-möte där alla inblandade var överens att jag skulle ha 100% sjukersättning. Utom Försäkringskassan! Jag har sökt för tredje gången och väntar besked och hoppas att det ska gå igenom denna gång för jag har krävt en ny handläggare som sköter sina arbetsuppgifter. Den förra hade som "ritual" att avslå ansökan för alla.

Kvinna ålder okänd

Jag och min sambo har nu bott ihop i 12 år. Har en son som är 10 år som nu bor på familjehem, vilket gjort mig sämre. Vår ekonomi är usel. Jag får ut 8000 kr i hel sjukersättning inklusive bostadstillägg. Vi har köpt mycket på avbetalning, men nu måste vi spara. Sambon är i fas3. Jag mår jättedåligt av ekonomin. Jag blir stressad. Ängest har jag redan. Förut då sonen bodde hemma köpte jag alltid kläder åt honom på avbetalning. Så tråkigt att inte kunna betala på en gång. Pengarna räcker aldrig. Vi brukar få låna pengar. Skuldfälla.

Det vi i gruppen hoppas på är en ändring av sjukersättningsnivån, så att det går att leva ett drägligt liv även med en funktionsnedsättning. Vi hoppas också att ni som i nuläget är friska tar och tänker efter. Många av oss med sjukersättning har varit friska, jobbat, haft normala liv precis som ni. Med semesterresor, glädje och framtidshopp. Men det krävdes bara att bli sjuk /skadad så togs allt det bort. Vill ni inte riskera att hamna i den situationen är det dags att kräva en förändring av sjukförsäkringen. För vi är alla bara en bacill, ett virus eller en trafikolycka från att hamna

i denna karusell av hopplöshet.

Ni hittar oss på Facebook [Sjukersättning = Bortglömda! Vi kräver att bli lyssnade på!](#)

Namninsamlingen finns på internet – [64.7 % = Fattigdom](#)

Sjukersättningen är 64, 7 % av årsinkomsten, därav namnet.

Carina Ahlström